

U IME NARODA

VIŠI SUD U BIJELOM POLJU, Specijalizovano odsijenje za sudjenja za krivična djela organizovanog kriminala, korupcije, tetorizma i ratnih zločina, u vijeću od predsjednika vijeća sudije Draga Konatara, sudije porotnika Obrada Šekularca i Radisava Delevića, uz učešće namještenika suda Mirjane Gačević kao zapisničara, u postupku po optužnici Vrhovnog državnog tužilaštva - Odsijenja za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina Kts.br.21/09 od **14. juna 2009. godine** protiv optuženog Sabita Pepaljaka iz Bijelog Polja, zbog krivičnog djela **davanje mita** iz čl. 424 st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore, po glavnom, javnom pretresu održanog dana 2. jula 2009. godine, u prisustvu zamjenika Specijalnog tužioca Milosava Veličkovića, optuženog, branioca advokata Ranislava Popovića i oštećenog Vladana Radovića donio je **dana 03. jula 2009. godine**, i javno objavio

P R E S U D U

Optuženi **SABIT PEPELJAK** JMB 1603953280027 od oca Sulejmana, majke Munibe rođene Musić, rođen 16. marta 1953. godine u Dubovu opštini Bijelo Polje sa prebivalištem u Bijelom Polju naselju Loznice, državljanin Crne Gore, sa završenom osnovnom školom, penzioner, oženjen, otac petoro djece, srednjeg imovnog stanja, ranije osuđen presudom Opštinskog suda u Bijelom Polju K.br.665/88 od 15.02.1989.godine, zbog krivičnog djela iz čl. 120A Zakona o izgradnji i finansiranju investicionih objekata, uslovnom osudom kojom mu je utvrđena kazna zatvora od dva mjeseca uz određenje da se neće izvršiti ako u roku od jedne godine ne izvrši novo krivično djelo, u pritvoru po ovom osnovu od 05. maja do 03. jula 2009. godine,

K R I V I J E

Što je:

Dana 05. maja 2009.godine oko 18,30 časova u mjestu Zaton, opštini Bijelo Polje, službenom licu - policajcu Uprave policije Područne jedinice u Bijelom Polju, Vladanu Radoviću koji je vršio službenu radnju kontrole učesnika u saobraćaju u patroli sa policajcem Dankom Maraševićem ponudio poklon u novcu - novčanicu od 50,00 € da ne bi izvršio zakonitu službenu radnju sačinjavanja prekršajne prijave zbog počinjenih saobraćajnih prekršaja a koju je morao izvršiti u okviru svojih ovlašćenja, na način što je dolaskom u to mjesto pri upravljanju putničkim motornim vozilom marke "Golf 3" reg.br. BP AM 568

magistralnim putem od Berana prema Bijelom Polju dok je upravljao brzinom za 31 km/h većom od dozvoljene, nenoseći vozačku dozvolu, a kada je zaustavljen od strane ove patrole policije, novčanicu pomenutog apoena serijskog broja X15319584452 ponudio policajcu Vladanu Radoviću uz riječi "nemoj da pišeš ništa, uzmi ovo popijte piće", a pošto je od istog upozoren da novčanicu vrati u džep, uporno nastojao da mu je preda govoreći "daj da ovo ne radimo, nego da vas častim pićem", a pošto je podvrgnut alkokotestiranju i utvrđeno da ima 1,9 promila alkohola u krvi, te nakon što mu je saopšteno da će zbog toga biti priveden u službene prostorije Područne jedinice u Bijelom Polju radi zadržavanja u trajanju od šest sati, ponovo istom policajcu mahajući mu tom novčanicom ispred lica rekao "uzmi ovo, ne piši ništa", pa tu novčanicu ubacio u patrolno vozilo u krilo policajcu na knjigu zapisnika o počinjenim prekršajima,

- čime je izvršio krivično djelo **davanje mita** iz čl. 424 st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore (KZ),

- za koje ga sud primjenom te odredbe i čl.15,32,36,42,51 st. 1 KZ i čl. 199, 202 st. 1 i 364 Zakonika o krivičnom postupku Crne Gore (ZKP),

O S U D J U J E

Na kaznu zatvora u trajanju od 7 /sedam/ mjeseci, u koju mu se ima uračunati pritvor od 05.05. do 03.07.2009.godine, tako da ostatak kazne ima izdržati po pravnosnažnosti ove presude.

Optuženi se obavezuje da u roku od 15 dana po pravnosnažnosti ove presude plati dvom sudu troškove krivičnog postupka u iznosu od 100,00 € (jedna stotina eura) u roku od 30 (trideset) dana na žiro račun br.530-12927-32, a u odnosu na ostale troškove krivičnog postupka ima se odlučiti posebno.

O b r a z l o ž e n j e

Optužnicom Vrhovnog državnog tužilaštva označenoj u uvodu, optužen je Sabit Pepeljak zbog krivičnog djela **davanje mita** iz čl.424 st.1 KZ, sa činjeničnim opisom u bitnom kao u izreci ove presude izuzev što je radnja krivičnog djela označena kao **davanje poklona**. U završnoj riječi zamjenik Specijalnog tužioca stavio je predlog da sud optuženog kazni po zakonu za izvršeno krivično djelo kod ocjene da je optužnica dokazana svjedočenjem Vladana Radovića i Danka Maraševića, a odbrana optuženog neosnovana.

Oštećeni Vladan Radović je izjavio da se ne pridružuje krivičnom gonjenju a i nema imovinsko pravnog zahtjeva prema optuženom.

Optuženi Sabit Pepeljak prilikom salušanja u svojstvu osumnjičenog pred ovčlašćenim policiskim služebnikom Uprave policije Područne jedinice u Bijelom Polju, dana 05.05.2009.godine, izjavio je da krivično djelo za koje se sumljici nije izvršio već da je novčanicu od 50 € ponudio policajcu koji je vršio kontrolu saobraćaja radi naplate novčane kazne pri uvjerenju da na taj način plaća kaznu za počinjene saobraćajne prekršaje. Tada je opisao da je prilikom upravljanja svojim vozilom po dolasku u Zaton bio zaustavljen od patrole saobraćajne policije, a da mu je policajac zatražio saobraćajnu i vozačku dozvolu uz saopštenje da je vozilom upravljao brzinom od 81 km/h na dijelu puta na kom je brzina ograničena sa 50 km/h nakon čega je od njega zatraženo da se podvrgne alkotestriranju. Pošto je alko test pokazao da ima 1,9 promila alkohola u krvi, navodi da je policajac pisao zapisnik a on da je tada pomislio da treba da plati kaznu, iz novčanika izvadio novčanicu od 50€ i ponudio je policajcu koji je pisao zapisnik uz riječi "naplati kaznu a ako nešto ima viška popij te piće", te novčanicu spustio u krilo policajcu, međutim da mu je policajac tada uručio zapisnik i naredio da udje u policisko vozilo radi privođenja dok je drugi policajac uzeo njegovo vozilo. Navodno je tada smatrao da se sve kazne za saobraćajne prekršaje plaćaju neposredno prilikom kontrole i negira da je novčanicu više puta nudio policajcu ili govorio "nepiši to, popij piće, uzmi ovo i ne piši ništa".

Pred istažnim sudijom ovog suda dana 07 i 08.05.2009.godine, u bitnom je ponudio prethodnu odbranu, a dodao da je nudeći novčanicu policajcu rekao "izvolite, naplatite kaznu" međutim da je policajac rekao "ostavi to" i nastavio da piše, a potom mu ponudio zapisnik o izvršenoj kontroli na potpis. Navodi da je prije potpisivanja zapisnika on novčanicu stavio u krilo policajcu dok je isti sjedio u patrolnom vozilu govoreći mu "ako je u pitanju kazna naplatite a ako šta ostane od te kazne popij te piće".

Na glavnom pretresu se izjasnio da ne priznaje izvršenje krivičnog djela za koje je optužen. Ponovio je u bitnom raniju odbranu ali i dodao kako naročito važnim smatra to što je policajcu ponudio novčanu od 50€ kada je ovaj počeo da piše prijavu a to nakon što mu je taj policajac predao zapisnik koji je sačinio mada nije siguran šta je čemu prethodilo pošto je bio u stanju alhoholisanosti. Ipak se sjeća da mu je policajac jasno pročitao zapisnik i da je on u tom momentu razumio kako mora da bude u pritvoru šest sati nesporeći da je počinio prekršaje kako mu je saopšteno tom prilikom. Ne spori da mu policajac nije govorio kakva kazna slijedi za prekršaje već samo da mora biti priveden s tim što on nije znao za praksu izricanja mjere isključenja alhoholisanog vozača iz saobraćaja pošto ranije nikada nije kažnjen za takve prekršaje. Još je dodao da je stekao penziju po osnovu rada u Švajarskoj i Bijelom Polju, da je svake godine redovno dolazio iz inostranstva u Crnu Goru i tu boravio po dva tri mjeseca i bio u prilici da ranije upravlja vozilom u saobraćaju. Naveo je još da boluje od upale zglobova tzv. bolesti artritisa

a preko branioca u završnoj riječi pozvao se na stvarnu zabludu kao osnov predviđen u čl.18 KZ pošto je smatrao da ponudjenom novčanicom plaća kaznu bez obzira što mu policajac nije tražio plaćanje kazne. Takođe smatra da krivično djelo ne postoji obzirom da je novčanicu ponudio nakon što je kontrola od strane policije, kao službena radnja već bila obavljena. Istovremeno ukazao je na olakšavajuće okolnosti i odsustvo otežavajućih za slučaj ako sud nađe da je izvršio krivično djelo za koje je optužen.

Na glavnom pretresu izvedeni su dokazi saslušanjem oštećenog Vladana Radovića, svjedoka Danka Maraševića i Aide Pepeljak vršenjem uvida u novčanicu apoenā 50€ seriskog broja X15319584452, uvidom i čitanjem medicinske dokumentacije na ime optuženog izdate od dr Reto Oligatija od 13.12.2005.godine i 20.01.2006.godine, izvještaja IZU Opšte bolnice u Bijelom Polju ambulante ORL od 27.05.2009.godine i čitanjem podataka iz kaznene evidencije za optuženog od 18.06.2009.godine. Svjedoci Hedija Pepeljak i Zeliha Pepeljak izjavile su da ne žele svjedočiti, a radilo se o svjedocima u srodstvu sa optuženim. Drugih predloga za izvodjenje dokaza nije bilo.

Ocjenom odbrane i dokaza te dovodjenjem u medjusobnu vezu, sud je utvrdio činjenično stanje koje se u bitnom svodi na stanje odlučnih činjenica i okolnosti od značaja kako su sadržane u izreci presude, a iz kog stanja proizilazi i naznačeni pravni zaključak.

Naime, dovodjenjem u vezu odbrane i dokaza nesporno je utvrđeno da je dana 5. maja 2009.godine oko 18,30 časova u Zatonu kod Bijelog Polja patrola saobraćajne policije iz Područne jedinice u Bijelom Polju, u čijem sastavu su bili policajci Vladan Radović i Danko Marašević, vršila službenu radnju kontrole učesnika u saobraćaju, kao zakonitu radnju na čije vršenje su bili ovlašćeni, a da je optuženi Sabit Pepeljak kao učesnik u saobraćaju u svojstvu vozača putničkog motornog vozila upravljajući magistralnim putem od Berana prema Bijelom Polju počinio saobraćajni prekršaj kretanjem brzinom za 31km/h većom od dozvoljene radi čega je od iste patrole bio zaustavljen. Na zahtjev da pokaže saobraćajne isprave ispostavilo se da optuženi te isprave nema kod sebe što takođe spada u saobraćajni prekršaj. Daljom kontrolom patrola policije je ustanovila i treći prekršaj, a to da optuženi ima 1,9 promila alkohola u krvi. Nije sporno da zakonito sprovođenje službene radnje od strane policije, kod stanja zaticanja učinioca u vršenju prekršaja, podrazumijeva preduzimanje daljih službenih radnji prema prekršiocu. Pored toga obzirom na odbranu i dokaze u konkretnom slučaju nije sporno da je optuženi policajcu Vladanu Radoviću ponudio novčanicu od 50 € ali da je isti odbio da je uzme nakon čega je optuženi istu ubacio u patrolno vozilo u krilo policajcu koji je u tom momentu naredio da da udje u patrolno vozilo radi privodjenja u službene prostorije policije radi daljeg postupka.

Sporno, obzirom na sadržinu odbrane je, da li je optuženi bio svjestan da nudi poklon policajcu u vezi sa radnjom iz ovlašćenja tog službenog lica sa ciljem da policajac ne preduzme zakonitu radnju ili je radnju

nudjenja novčanice od 50 € preduzeo pri uvjerenju da istom plaća novčanu kaznu za počinjene prekršaje, kako navodi.

S tim u vezi sud je nesumljivo utvrdio da je konačna odbrana optuženog kojemu se poziva na stvarnu zabludu ili okolnosti za koje smatra da isključuju postojanje krivičnog djela, neosnovana pošto je obezvrjedjena dokazima, a sama po sebi nelogična i protivrječna za razliku od dokaza koji su uvjerljivi, međusobno podudarni, i koji su u dijelu pojedinih bitnih okolnosti imali oslonca i u samoj odbrani.

Dakle i po sopstvenom kazivanju optuženog policajac Vladan Radović optuženom nije govorio kakva kazna slijedi za počinjene prekršaje, već samo da ima biti priveden. Policajac Vladan Radović je takodje izjavio da ni u jednom momentu dešavanja optuženom nije saopštio potrebu plaćanja novčanih kazni, naprotiv da mu je jasno predočio da za prekršaj koji se tiče prekoračenja brzine slijedi prekršajna prijava, a za neposjedovanje vozačke dozvole mjera oduzimanja vozila, te zbog upravljanja vozilom u alkoholisanom stanju mjera privodjenja u službene prostorije. Pored toga iskaz policajaca Vladana Radovića i Danka Maraševića podudarni su u pogledu dešavanja događaja koji je predmet optužbe. Dosledno su svjedočili da su prilikom postupanja u svojstvu službenih lica prilikom kontrole učesnika u saobraćaju zatekli optuženog u vršenju prekršaja prilikom upravljanja putničkim motornim vozilom brzinom većom od dozvoljene, a po zaustavljanju da su ustanovili da optuženi kao vozač ne posjeduje vozačku dozvolu, što podrazumijeva preduzimanje službenih radnji podnošenja prekršajne prijave i zadržavanja vozila. Po njihovom svjedočenju optuženi je tada izvadio novčanicu i ponudio je policajcu Vladanu Radoviću uz riječi "nemoj da pišeš ništa, uzmi ovo popijte piće", a ovaj mu naredio da novčanicu vrati u džep, odnosno novčanik, nakon čega je optuženi podvrgnut alkotestiranju i utvrđeno da ima alkohola u krvi, te mu saopšteno da će zbog toga biti priveden radi zadržavanja u vidu mjere zabrane upravljanja vozilom. Međutim, da je optuženi tada mašući novčanicom od 50,00 € policajcu Radoviću ispred lica rekao u smislu da uzme novčanicu umjesto da preduzima službene radnje na koje mu je ukazano, konkretno upućujući mu riječi "uzmi ovo, ne piši ništa". Na kraju, pored upozorenja da time čini krivično djelo optuženi je ubacio novčanicu u patrolno vozilo tako da se ista našla u krilu policajca na knjizi zapisnika. Po iskazu Vladana Radovića on je ponovio naredbu optuženom da uzme novčanicu, međutim optuženi je umjesto da tako postupi pokušao da preko tijela ovog policajca dohvati svoju ličnu kartu sa prednjeg sjedišta patrolnog vozila u namjeri da se udalji, a ostavi novčanicu, pa mu je tada saopšteno da je lišen slobode.

Svjedočenja ovih službenih lica, pored toga što su međusobno podudarna, imaju osnovu i u pojedinim navodima odbrane optuženog, a u vezi onog dešavanja za koje je sud našao da je nesporno utvrđeno. Pogotovo u odnosu na to što ni optuženi ne spori da je privremeno oduzetu novčanicu ponudio policajcu koji je pisao zapisnik, a potom istu stavio u krilo policajcu.

Zato je ono činjenično stanje, kako su ga predstavili svjedoci Vladan Radović i Danko Marašević, nadjeno za utvrđeno. To stanje se u bitnom podudara sa činjeničnim opisom iz optužnice izuzev što je u postupku utvrđeno da je optuženi policajcu ponudio poklon u novcu, a ne da je poklon dao. Davanje bi podrazumijevalo i primanje, a to nije bio slučaj u konkretnom događaju, jer policajac Vladan Radović nije ni u jednom momentu zasnovao pritežanje nad predmetnom novčanicom, već je uporno odbijao da je primi. Takodje detaljniji opis i redosled obraćanja optuženog prema službenom licu Vladanu Radoviću, uskladjen je sa svjedočenjem tog lica, a sve to nije imalo značaja za drugačiji zaključak u vezi pravne ocjene krivičnog djela.

Sud je odbranu optuženog u dijelu u kom tvrdi da je radnju nudjenja novčanice policajcu, a potom i stavljanja iste u krilo, preduzeo sa ciljem da plati novčanu kaznu za počinjeni saobraćajni prekršaj ocijenio kao neuvjerljivu u vezi navoda šta je govorio policajcu prilikom tog nudjenja novčanice. Nije prihvaćeno kao uvjerljivo tvrdjenje optuženog da je pri tom policajcu govorio "izvolite naplatite kaznu", "ako je u pitanju kazna naplatite, a ako šta ostane od te kazne popijte piće", odnosno u konačnom njegovu odbranu da radnju nudjenja novca nije preduzeo sa ciljem podmićivanja policajca, već pri navodnom uvjerenju da plaća novčanu kaznu.

Takva odbrana potpuno je suprotna saglasnim iskazima Vladana Radovića i Darka Maraševića, a u jedno i protivurječna sama sebi, te nelogična.

Protivurječna je sama sebi sa razloga što optuženi tvrdi da policajac nije pominjao novčanu kaznu, niti zahtijevao novac u tu svrhu, a istovremeno navodi da je novčanicu nudio uz riječi "naplati kaznu, a ako nešto ima viška popijte piće".

Takva odbrana nije logična obzirom da je životno potpuno neuobičajeno da bilo ko samovoljno procjenjuje koliko iznosi novčana kazna ili uopšte kakva sankcija slijedi, a da se u tom pravcu prethodno ne informiše obraćanjem službenom licu koje preduzima službenu radnju prema njemu. Kao logično postavlja se pitanje zašto optuženi, ako je, kako navodi smatrao da "plaća kaznu" nije ponudio veći ili manji iznos novca, već upravo 50,00 C. Pored toga optuženi je i sam istakao da je i prije ovog događaja, bez obzira što je povremeno boravio u Švajcarskoj redovno boravio u Crnoj Gori i učestvovao u saobraćaju kao vozač, tako da i ova okolnost protivurječi osnovnoj tezi odbrane u smislu kako je navodno bio pri uvjerenju da se kazne za saobraćajne prekršaje plaćaju neposredno prilikom kontrole. Njegovoj konačnoj odbrani protivurječi i lično tvrdjenje da je procijenio kako će novčana kazna biti manja od 50,00 C, pa s tim u vezi da je još izgovorio riječi "... ako nešto ima viška popijte piće".

Stanje odlučnih činjenica i okolnosti od značaja ne upućuje na zaključak o postojanju stvarne zablude na strani optuženog. Naprotiv, utvrđeno je da nema ni jedne okolnosti koja bi tokom predmetnog

dogadjaja mogla stvarati pogrešnu predstavu kod optuženog na način predviđen u čl. 18 KZ.

Radnja krivičnog djela davanja mita je svršena samim nudjenjem poklona u vezi sa službenom radnjom, a bez značaja za postojanje krivičnog djela je to da li je službeno lice s tim u vezi nešto učinilo ili propustilo da učini. U konkretnom slučaju radnju nudjenja poklona sa ciljem da službeno lice ne preduzme službenu radnju, optuženi je preduzeo kontinuirano u vidu iste radnje počev od samog započinjanja kontrole saobraćajne policije prema njemu, tokom trajanja sačinjavanja zapisnika i prekršajne prijave, tako da je i s tim u vezi neosnovana odbrana optuženog istaćena u smislu da krivično djelo neće postojati ako je poklon nudjen "po završenoj" službenoj radnji.

Kada se ovo ima u vidu te činjenično stanje koje su jasno predočili svjedočeci Vladan Radović i Danko Marašević i naročito to da je Vladan Radović optuženog upozoravao da odustane od njedjenja novčanice, ukazujući mu da time čini krivično djelo, a da je u konačnom optuženi, suočen sa činjenicom da policajac neće da primi novčanicu istu ubacio u patrolno vozilo i pokušao da uzme svoju ličnu kartu iz vozila kako bi se udaljio, sasvim jasno proizilazi zaključak da je optuženi nudio poklon policajcu sa ciljem da isti ne preduzme službenu radnju na koju je po zakonu ovlašćen. Nesumljivo je optuženi bio svjestan radnje nudjenja poklona i da to čini u vezi sa službenom radnjom policajca kao ovlašćenog službenog lica, a smatrajući da će time izdejsstvovati da službeno lice ne preduzme službenu radnju iz okvira svojih ovlašćenja.

Privremeno oduzeta novčanica predstavlja materijalni dokaz u prilog stanja činjenica koje nijesu sporne ili su nesumljivo utvrđene.

Ostali dokazi nijesu sadržali činjenice od značaja za ocjenu da li je optuženi izvršio krivično djelo i za odluku o krivici Istog. Tako je svjedok Aida Pepeljak svjedočila isključivo u vezi okolnosti da se prilikom zaustavljanja vozila kojim je upravljao optuženi zajedno sa majkom i tetkom, Hedijom i Zelihom nalazila u tom vozilu i da ih je nakon kontrole od strane policije jedan od policajaca dovezao vozilom optuženog do Bijelog Polja.

Medicinska dokumentacija na ime optuženog od Opšte bolnice u Bijelom Polju i dokumentacija izdata od dr Reto Ollgatija u ovjerenom prevodu sadrži podatke vezano za zdravstveno stanje optuženog iz vremena prije i nakon predmetnog dogadjaja, pa se na osnovu iste utvrđuje okolnost koja ima značaja pri odmjeravanju kazne, a to da optuženi ima zdravstvene tegobe uzrokovane između ostalog hroničnim bronhitisom i varijabilnim pritiskom.

Utvrđeno činjenično stanje sa iznijetih razloga dalo je osnovu za primjenu propisa označenih u izreci, a to da je optuženi izvršio i da je kriv zbog izvršenja krivičnog djela davanja mita iz čl. 424 st. 1 KZ opisano kao u izreci, za koje je zapriječena kazna zatvorom od šest mjeseci do pet godina.

Prema podacima iz kaznene evidencije optuženi je ranije osuđen zbog krivičnog djela iz čl. 120 A Zakona o izgradnji i finansiranju investicionih objekata za koje mu je izrečena uslovna osuda presudom Opštinskog suda u Bijelom Polju K.br.665/88 od 15.02.1989.godine.

Prilikom odmjjeravanja kazne optuženom sud je cijenio konkretno ispoljene okolnosti propisane u čl. 42 KZ. Pri tom je vezano za ličnost optuženog utvrđeno i cijunjeno, kao olakšavajuća okolnost, stanje porodičnih prilika i životna dob. Kao otežavajuće okolnosti cijunjene su upornost optuženog u nastojanju da podmiti službeno lice i raniji život obzirom na označenu osudu, s tim što je u vezi sa ovom okolnošću značaj ranije osude umanjjen obzirom na protek vremena od iste. Kod utvrđenja i ocjene značaja ovih okolnosti sud je optuženom izrekao kaznu zatvora u trajanju od sedam mjeseci uz odredjenje da se u kaznu ima uračunati pritvor pri uvjerenju da će se ovom kaznom postići svrha kažnjavanja propisana u čl. 32 KZ.

Optuženi je obavezan da plati troškove krivičnog postupka u paušalnom iznosu od 100,00 €, a na osnovu čl. 202 st. 1 u vezi čl. 199 st. 3 ZKP, koji je odredjen obzirom na trajanje i složenost postupka, te njegovo imovno stanje. U odnosu na ostale troškove krivičnog postupka ima se odlučiti posebno po pribavljanju podataka o visini i osnovu, a imajući u vidu da je optuženom postavljen branilac iz za odbranu tokom postupka.

Imovinskog i drugih zahtjeva nije bilo.

Sa iznijetih razloga i primjenom naznačenih propisa u skladu sa čl. 364 ZKP, sadržano je u presudi.

VIŠI SUD U BIJELOM POLJU
Dana, 03. jula 2009.godine

Zapisničar
Mirjana Gačević, s.r.

PREDSJEDNIK VIJEĆA – SUDIJA
Drago Konatar, s.r.

PRAVNA POUKA:

Žalba na ovu presudu je dozvoljena subjektima iz čl. 372 ZKP-a. Rok za žalbu je 15 dana, po uručenju prepisa, a podnosi se Apelacionom sudu CG u Podgorici preko ovog suda.

DN-a: Prepis presude s poukom o pravu na žalbu
dostaviti:

- Specijalnom tužiocu u Bijelom Polju;
- Optuženom: Sabitu Pepeljaku, na adresu iz spisa;
- Branioči: adv. Ranislavu Popoviću iz Bijelog Polja;
- Oštećenom: Vladanu Radoviću, na adresu iz spisa.

PREDSJEDNIK VIJEĆA – SUDIJA

Drago Konatar

